

Sygn. akt VI GC 2346/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.**

przeciwko (...) **z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 3 531,14 złotych (trzy tysiące pięćset trzydzieści jeden złotych czternaście groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 1 248,10 złotych (jeden tysiąc dwieście czterdzieści osiem złotych dziesięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2346/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2016 roku, sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 15 listopada 2016 roku” (k. 51 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) z siedzibą w W. kwoty 4 949,57 złotych wraz z odsetkami: ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił powodowi naprawę uszkodzonego pojazdu, której koszt wraz z kosztem części zamiennych wyniósł 6 199,73 złotych netto, co wynika z wystawionej za dokonaną naprawę faktury VAT numer (...). Poszkodowany na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy marki M. (...). Za usługę najmu tego pojazdu zastępczego przez 27 dni została wystawiona faktura VAT na kwotę 10 800 złotych brutto (według stawki w kwocie

400 złotych brutto), a także faktura VAT numer (...) w związku z koniecznością dokonania badania geometrii kół na kwotę 180 złotych brutto.

W dniu 21 listopada 2015 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę zlecenia powierniczego, w wykonaniu której dokonał także przelewu powyższych wierzytelności.

Pozwany (...) z siedzibą w W. wypłacił odszkodowanie w kwocie 5 756,99 złotych netto tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu i w kwocie 4 420 złotych netto tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu (za okres 17 dni według stawki w kwocie 260 złotych netto).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 listopada 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 5059/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż wypłacone z tytułu kosztów naprawy pojazdu odszkodowanie obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki oraz zakwestionował w odniesieniu do najmu pojazdu zarówno okres najmu, jak i jego stawkę. Nadto pozwany wskazał, że nie ma podstaw do zwrotu kosztów wykonania kalkulacji przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki jawnej z siedzibą w L.. Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 21 listopada 2015 roku poszkodowany (...) spółka jawna z siedzibą w L. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. ustną umowę zlecenia powierniczego celem podejmowania wszelkich czynności związanych z uzyskaniem odszkodowania od (...) z siedzibą w W. w związku ze szkodą, jaka miała miejsce w dniu 21 listopada 2015 roku, a następnie strony zawarły umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania za naprawę pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku kolizji, która miała miejsce w dniu 21 listopada 2015 roku oraz z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego i innych roszczeń mających związek z przedmiotową szkodą.

pisemne potwierdzenie ustnej umowy zlecenia powierniczego – k. 17 akt, umowa przelewu wierzytelności – k. 18 akt

W dniu 21 listopada 2015 roku poszkodowany (...) spółka jawna z siedzibą w L. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę numer (...), której przedmiotem był najem pojazdu zastępczego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa najmu samochodu – k. 32-33 akt, protokół przekazania i zwrotu pojazdu – k. 35 akt

W dniu 21 grudnia 2015 roku z tytułu naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił (...) spółce jawnej z siedzibą w L. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 6 199,73 złotych netto.

faktura VAT – k. 31 akt

W dniu 21 grudnia 2015 roku z tytułu pomiaru geometrii kół pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił (...) spółce jawnej z siedzibą w L. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 146,34 złotych netto.

faktura VAT – k. 39 akt

W dniu 28 grudnia 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 27 dni (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił (...) spółce jawnej z siedzibą w L. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 10 800 złotych brutto (stosując stawkę w kwocie 400 złotych brutto za dobę).

faktura VAT – k. 34 akt

(...)z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu w kwocie 5 756,99 złotych netto oraz z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 4 420 złotych netto, przyjmując okres 17 dni i stawkę w kwocie 260 złotych netto za dobę najmu pojazdu.

pismo – k. 36-37 akt

Konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 21 listopada 2015 roku wynosił kwotę 5 473,40 złotych netto. Do powyższych kosztów naprawy pojazdu doliczyć należy również koszt ponownego pomiaru geometrii kół w kwocie 180 złotych brutto.

Uszkodzony pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był pojazdem ciężarowym, w klasie dużych pojazdów dostawczych o ładowności do 3,5 tony. Pojazd zastępczy marki M. (...) był pojazdem podobnego typu.

Na terenie miejscowości K. i okolic najem pojazdu powyższego typu oferował jedynie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B..

Wypożyczalnie z terenu G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem takich pojazdów zastępczych stawki w wysokości od 340-350 złotych netto za dobę.

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 21 listopada 2015 roku wynosił 24 dni.

opinia biegłego sądowego M. J. – k. 100-105 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. J. – k. 133 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie mechaniki samochodowej M. J., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody, a także po dokonaniu oględzin przedmiotowego pojazdu, ustalił konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 21 listopada 2015 roku, a także stawki dobowe najmu pojazdów zastępczych zbliżonych parametrami do pojazdu uszkodzonego stosowane przez warsztaty i wypożyczalnie w okresie likwidacji szkody, jak i uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Mając na względzie

powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na opinii przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Jak wskazał biegły sądowy konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 21 listopada 2015 roku wynosił kwotę 5 473,40 złotych netto. Do powyższych kosztów naprawy pojazdu doliczyć należało również koszt ponownego pomiaru geometrii kół w kwocie 180 złotych brutto.

Uszkodzony pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był pojazdem ciężarowym, w klasie dużych pojazdów dostawczych o ładowności do 3,5 tony. Pojazd zastępczy marki M. (...) był pojazdem podobnego typu. Na terenie miejscowości K. i okolic najem pojazdu powyższego typu oferował jedynie powód, natomiast wypożyczalnie z terenu G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem takich pojazdów zastępczych stawki w wysokości od 340-350 złotych netto za dobę.

Odnosząc się do zastrzeżeń powoda zawartych w piśmie z datą w nagłówku „dnia 06 czerwca 2017 roku” (k. 123 akt) dotyczących ustalenia uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 21 listopada 2015 roku, biegły sądowy wskazał, że ponad wyliczony przez niego w opinii z dnia 25 maja 2017 roku okres 22 dni, zasadne jest zwiększenie tego okresu o 2 dni, tj. do 24 dni, albowiem, jak wynikało z treści korespondencji mailowej, prośba o dokonanie ponownych oględzin została skierowana do pozwanego w dniu 01 grudnia 2015 roku, pod koniec dnia pracy (o godzinie 15:46), co oznacza, że pozwany mógł oględziny te przeprowadzić najwcześniej w dniu 02 grudnia 2015 roku. To zaś powoduje, że okres od dnia 02 grudnia 2015 roku do dnia 03 grudnia 2015 roku był okresem oczekiwania na oględziny, powiększając tym samym o 2 dni uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego. Okresu takiego nie stanowił natomiast okres od dnia 30 listopada 2015 roku do dnia 01 grudnia 2015 roku będąc czasem nieuzasadnionego przestoju, który to wniosek biegłego sądowego Sąd podziela. Podobnie, jak wniosek, że stan pojazdu uszkodzonego nie uzasadniał podejmowania czynności związanych z myciem i sprzątnięciem pojazdu, tym bardziej, że podjęcia takich czynności powód w żaden sposób również nie wykazał.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) z siedzibą w W. kwoty 4 949,57 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania za naprawę pojazdu, zwrotu kosztów wykonania badania geometrii kół i zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie zarówno kosztów naprawy pojazdu, jak i okresu najmu oraz stawek za najem pojazdu.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) z siedzibą w W. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 21 listopada 2015 roku, jak również zakres czynności naprawczych, jakie należało wykonać. Sporna była jedynie wysokość kosztów naprawy, a także wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego (sama zasadność najmu pojazdu zastępczego nie była kwestionowana) oraz zasadność zwrotu kosztów badania geometrii kół pojazdu.

Dokonując dalszych rozważań wskazać należy, iż zasada ta jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść

art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ma przepis art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, zaś na sumę odszkodowania składają się przede wszystkim koszty przywrócenia pojazdu do stanu technicznego sprzed wypadku ustalone według części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2002 roku, sygn. akt V CKN 1273/00, LEX numer 55515).

Uwzględnieniu podlegają zatem tylko takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Koszty naprawy samochodu można zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyłącznie gdy odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Należy przy tym podkreślić, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wskazać w tym miejscu należy, iż każdy zakład naprawczy stosuje stawki ustalone indywidualnie, które wynikają z ponoszonych kosztów i ustalenia cen na takim poziomie, by móc utrzymać firmę, przy czym koszt ten zależy od wielu elementów takich jak np. położenie firmy, podaży usług, dzierżawy pomieszczeń. Nie ma zatem żadnych podstaw do tego, by uznawać tzw. stawki przeciętne, czy w jakikolwiek sposób uśrednione.

Jak wynika z treści opinii biegłego sądowego M. J. konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 21 listopada 2015 roku wynosił kwotę 5 473,40 złotych netto. Do powyższych kosztów naprawy pojazdu doliczyć należało również koszt ponownego pomiaru geometrii kół w kwocie 180 złotych brutto (146,34 złotych netto). W tym zakresie żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego sądowego.

Sąd zważył, że w niniejszej sprawie powód domagał się w związku z naprawą uszkodzonego pojazdu kwoty 442,74 złotych tytułem różnicy między kosztami naprawy wynikającymi z wystawionej faktury VAT numer (...), tj. kwotą 6 199,73 złotych netto a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela z tego tytułu, tj. kwotą 5 756,99 złotych netto. Tymczasem, skoro jak ustalili biegły sądowy konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosił kwotę 5 473,40 złotych netto (w tym zakresie opinia biegłego sądowego przez żadną ze stron nie była kwestionowana), a pozwany wypłacił już z tego tytułu kwotę 5 756,99 złotych netto, żądanie powoda w tym zakresie uznać należało za nieuzasadnione i podlegało ono w tej części oddaleniu. Natomiast żądanie powoda w zakresie zwrotu kosztów wykonania badania geometrii kół pojazdu po jego naprawie Sąd uznał w pełni, tj. w zakresie kwoty 146,34 złotych, za zasadne, albowiem koszty te pozostawały w związku przyczynowo – skutkowym ze szkodą z dnia 21 listopada 2015 roku (mając na uwadze zakres uszkodzeń pojazdu).

Odnosząc się natomiast do żądania w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że przywołany powyżej przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje

w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że szkoda majątkowa może wyrażać się w braku możliwości korzystania z określonej rzeczy, np. samochodu. Jeżeli więc poszkodowany ponosi w związku z tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, które były konieczne, to mieszczą się one w pojęciu szkody podlegającej wyrównaniu przez ubezpieczyciela.

Zasada pełnej kompensacji szkody przemawia więc za przyjęciem stanowiska o obowiązku zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych, tj. niezbędnych do czasowego używania zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia. Przy czym odszkodowanie należy się tylko w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Będzie to więc odszkodowanie, które należy przyznać za taki czas, jaki odpowiada okresowi pomiędzy dniem wyrządzenia szkody a dniem naprawienia pojazdu, biorąc pod uwagę wszelkie technologiczne uwarunkowania związane z jego przywróceniem do stanu poprzedniego oraz z przeprowadzeniem postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie była sporna. Opierając się zaś na opinii biegłego sądowego, w ocenie Sądu, za uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego wynosił 24 dni. Sąd podzielił przy tym wniosek biegłego sądowego, że okresu takiego nie stanowił okres od dnia 30 listopada 2015 roku do dnia 01 grudnia 2015 roku będąc czasem nieuzasadnionego przestoju, jak też wniosek biegłego sądowego, że stan pojazdu uszkodzonego nie uzasadniał podejmowania czynności związanych z myciem i sprzątnięciem pojazdu.

Odnosząc się do stawek najmu pojazdu zastępczego, to Sąd miał na uwadze, że jak ustalił biegły sądowy uszkodzony pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był pojazdem ciężarowym, w klasie dużych pojazdów dostawczych o ładowności do 3,5 tony. Pojazd zastępczy marki M. (...) był pojazdem podobnego typu. Na terenie miejscowości K. i okolic najem pojazdu powyższego typu oferował jedynie powód, natomiast wypożyczalnie z terenu G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem takich pojazdów zastępczych stawki w wysokości od 340-350 złotych netto za dobę.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia kwoty 4 360,49 złotych tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących różnicę między kosztem najmu określonym na fakturze VAT numer (...) w kwocie 8 780,49 złotych netto (27 dni według stawki w kwocie 400 złotych brutto, tj. 325,20 złotych netto) a kwotą wypłaconą z tego tytułu przez pozwanego, tj. kwotą 4 420 złotych.

Uwzględniając stawki najmu ustalone przez biegłego sądowego, Sąd doszedł do przekonania, że zastosowana przez powoda stawka najmu pojazdu zastępczego jest stawką rynkową.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (24 dni) oraz stawki w kwocie 325,20 złotych netto, a zatem kwotę 7 804,80 złotych netto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił już powodowi kwotę 4 420 złotych netto, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 3 384,80 złotych netto.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 3 531,14 złotych (146,34 złotych + 3 384,80 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 28 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (wartość odszkodowania w kwocie netto nie była kwestionowana).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 71,34%, a pozwany w 28,66%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 2 465 złotych (opłata od pozwu – 248 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 1 200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 000 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 780,98 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 1 200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 510,43 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 758,53 złotych (71,34% z kwoty 2 465 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 510,43 złotych (28,66% z kwoty 1 780,98 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 248,10 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku. Zarządzeniem z dnia 08 listopada 2017 roku Sąd nakazał zwrócić, po uprawomocnieniu się wyroku, pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki uiszczoną na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego (w kwocie 436,02 złotych).